

כמה אורחים יבואו לפסח?

קבלי פניהם כמפות שולחן צחורות. בכלי מיטה לבנים וריחים המוכספים בעמילן "זהבה" - האבקה היחידה המכילה LAUNDRAL לבחירתך ב-4 ריחות נעימים.

דרשי היום במכלת שלך!

אבקת עמילן
"זהבה"
כשר לפסח

תנובה גללים

גיוס כללי לעקרות הבית

בתוקף הסמכות הנתונה ללוח השנה גיוס שתוכנן מראש מבצע רצף. כל הנשים בלי הבדל גיל עקרות נקראות בזה להתייצב לנקיון הדירות לקראת הפסח הקרב. עליהן להצטייד:

1. קויק אבקת כביסה המכבסת בעצמה עבור עקרות הבית.
2. רצף אבקת הנקיון החדשה של קויק: לנקיון הרצפות ודיונפסציה של הדירות
- 2 כפות לדלי מים.
- לנקיון חלינות ודלתות
- 2 כפות לחצי דלי.

רצף = רצפה
קויק = נקיון

חתום
פסח

דחה בכל תוקף את הצעת הצבא לשמש מורה בישוב ספר. גם בבית ספרו, סמינר למורים מורה, נהג נחום להופיע כסיפור חצוף ומתבדח, בעוד שבתוך תוכו היה היפך הגמור מכך.

פנים שוחקות לפני המות. את המכה הגדולה של חייו ספג, לפני ארבעה חודשים, כשנכשל בשעור לדוגמא בסמינר שלו. גם כשהצליח החודש בשעור דומה, זכה לשבחים אישיים מפי מנהל הסמינר, לא יכול נחום להתנחם. כי משאת נפשו של הנער המסוגר, בן שכונת העוני בירושלים, הייתה לעמוד ברשות עצמו.

כשפוטרו אביו, ששימש רב בחברת איני קודה בגיבוט, לפני שנתיים וחצי, סרב הנער הגאה לקבל דמי-כיס מאחיו הבוגרים. הוא הסכים לבסוף, הבטיח להחזיר כל גרוש כשתחיל לעבוד כמורה. כשלונו בשעור איים לחסום את הדרך בפני עצמאותו הכלכלית. הוא נפגע קשות, אך עם זאת המשיך להעמיד פנים שוחקות, שעשע את הוריו ערב לפני מותו בחיקוי שמוליק סגל שחקן הבימה. כי נוסף על אופיו הגאה היה נחום חייב להפגין שביעות רצון כלפי אמו החולה, שכל שינוי במצב-רוחו עלול היה להשפיע על בריאותה.

בשבוע שעבר, בשעה שלוש לפנות בוקר, קם נחום בזהירות ממשכבו, החליף את הפדימה החדשה שלו בפדימה ישנה, הוריד מעל ידו את שעונו, נעל לרגליו נעלי גומי ישנות ויצא לחצר. שם שילשל את גופו בפתח הצר של בור המים ושקע ללא קול במים העמוקים.

דרכי חיים

המשולש הקדוש

"האם צריכה החברה להגן על בעלי החיים עליידי קביעת חוקים?" "מה דעתך על המדע?" "מה מקומו של הצלב האדום במלחמה האטומית?"

שלוש שאלות אלה היו אך חלק קטן משאלון-צ'נק, שהופנה אישית לקבוצת אנשי שים, בעיקרם סטודנטים בירושלים, ושנשא את הכותרת: "מינהל השנה הגיאופיזית, סקר דעת הקהל".

רוב הנשאלים השיבו על השאלון בקפדנות רבה. היתה להם סיבה טובה לכך. לכל שאלון צירף פתק בו נאמר: "נבחרת על-ידי מינהל השנה הגיאופיזית, סקר דעות-הקהל, על פי מדגם-שכבות מקרי. עקב הצטיינותך כסטודנט ולאור המלצת שלטונת הבסטחון. בשולי הפתק היתה הבטחה קוסמת: "בין המשתתפים בשאלון תוגרל נסיעה לארצות-הברית, בכניית האו-ים והופעה בטלביזיה".

בשבוע שעבר סיבלו הנשאלים את ההמשיך השני של המשאל. המספחה העבה כללה, נוסף על חוברות הסברה של משרד התחבורה, חנינו ופנאי-ההסברה של צה"ל, אף שאלונים, הסרור באורח חיים. הנושאים התבטאו לשנות על השאלות במלוא הרהות, מבלי לצרף את שמם, אלא מספר סיפורי מתאים. הוסבר להם כי החומר יישלח למכון לחקר ההתנהגות חמינית של חגבר והאשה בארצות-הברית.

השבוע וכלו משה שניידר וחבריו למבצע, סטודנטים באוניברסיטה העברית, לחכך את דיהם בהנאה. הדואר הרשום הביא להם תשובות מפורטות ביותר ומלאות על התנהגות המינית של ממלא-השאלונים הישראלי, השש להשיב על שאלונים בכח. רק כשהם נושאים כתובת מבייחה בלישיות, שניידר וחבריו הצליחו מפני ששילבו במתיחה אחת את שלושת מדושי הצעיר הישראלי: הבסטחון, המין והנטייה לחוף-לארץ.

תזכיר

עונת הפריצות

מנגנון-החושך פועל שוב. השבוע פרצו אלמונים למשרד מרכז מפיץ בתל-אביב, ערכו חיפוש לילי מדוקדק בניירות המוכר הארגוני, פרצו קופה קטנה, מחוץ מפיץ הובע החשש, כי כונת הפורצים היתה גלגול ניירות מסוימים בקשר עם פריצת אהרון כהן. בשיטת-הביצוע דמתה פריצה זו במדויק לפריצה שבוצעה לפני שבועה חודשים במשרד חוולס החז, בראשות הגר לויים על פרשת המחברת העיראקית (העור למ חזה 1089). גם אז פרצו הפורצים קופה קטנה, כנראה לשם הסחאת מטרות החיפוש.

בו נתונות כמה תשובות אפשריות, ובהן נחייב לסמן את התשובה הנכונה מתוכן.

בן 9 נפגע קשה, זמן מועט לפני כן, בתאונת אוטובוס, אך לא קשרה את המקר. לפתע ראתה את שני חבריו של עדי קרבים בהיסוס לדירת. בהרגשה עמומה של אסון מיהרה לצאת החוצה. אולם כשראו שני הילדים מיהרו להעלים. היא ניסתה שוב ושוב ברחו הילדים בבהלה. בלתי-ברירה שלחה לבסוף את בנה הצעיר יותר (5) ארגון, לחקור מה קרה. החברים סיפרו: "אוטובוס הפיל את עדי, אבל לא קרה לו כלום. הוא אפילו לא בכה".

עדי לא בכה, ללא הכרה, עצום-עיניים, שכב הילד האהוב על כל מכריו, בבית.

מתאכר מונטה
מסודר, עד הסוף

החולים ביליוסון. 25 יום נאבקו רופאי בית-החולים בקרב נואש על חייו, השבוע, לאחר שהכרתו לא שבה אליו מאז נפגע, מת עדי מוסר בן התשע.

חוק

לימוד משפטי

על הבמה עמד שמואל תמיר, הפרקליט הצעיר (35), שקנה לעצמו שם בשורה של משפטי-דיבה פוליטיים. מולו ישב קהל של סטודנטים, ביניהם סטודנטים למשפטים.

תמיר דיבר על סיבות היירידה מן הארץ, האשים את הממשלה. קם אחד הסטודנטים וטען: "היירידה נגרמה על-ידי האחרים, עכורה במדינה, אשר בה אין הגנה לשמו הטוב של האזרח. אחד הנורמים לכך הוא אופיים הלכיו של חוקרי-הדיבה הקיימים!".

תמיר, שהבין את העוקץ נגד עצמו, לא התמהמה מלהשיב: "אין כל גנם בחוקי-הדיבה שלנו. הם טובים לאנגליה. לאמריקה, והם טובים גם בשבילנו. הפגם היחיד בהם, בעיני השלטון הישראלי, הוא בכך שאמירת האמת משמשת לפי חוקים אלה הגנה בטור חה לנאשם בדיבה. זה מפריע לממשלת בן-גוריון!".

קריאת תגר. כדי להדגים כלל זה, המשיך תמיר בצורה בלתי-רגילה. "הנה אני עומד לפניכם וקובע שבמדיניות מחבל בן-גוריון בעליה. אני מוסיף וקובע כי דויד בן-גוריון, ראש-הממשלה, שקר בודועין ב' פומבי על ענינים ציבוריים, לא פעם ולא שתים".

"החומרה של האשמות ברירה לי לח' לוסי. ואני משמע אותן במלוא האחריות ושיקול-הדעת. בן-גוריון לא יתבע אותי לדון, על היצאת דיבה, כי זאת אמת. אני עומד לפניכם וקורא תגר: אדרבה, שיעזו. אולם אתם תהכחו שלא יעזו".

היתה זאת גבואה נכונה.

דרכי אדם

המשימה הגדולה

חלומה הגדול של נחום מונטה היה לבצע משהו גדול, משימה שאינה ניתנת כמעט לביצוע. כי הנער (19), השקט והביישני, סבל לא מעט מאופיו הרגיש, ניסה לעשות הכל כדי להפגין כי הוא טיפוס קשוח.

כך למשל, עמד נחום על כך כי ישרת בחיל קרבי, כשיגויס בעוד שלושה חודשים.